

C. Nimestad: Det Forslag, som det ærede Medlem for Svendborg Amts 1ste Valgfreds (C. B. Nyholm) og jeg herved tillade os at indbringe, gaaer ud paa at hæve deels det Forbud, som der er imod, at Underofficerer og Menige maae afhænde eller pantsætte deres Eiendele eller paadrage sig Formuesforpligtelser, uden at de have deres Forsattes Tilladelse, og deels den Forpligtelse, som der er for Officerer til at godtgjøre, at de have en vis aarlig Indtægt foruden deres Gage, forinden det tillades dem at indgaae Ægtekab. Det er altsaa et Forhold, som ikke er fremmed eller nyt for det høitærede Thing; det har jo tidligere foreligget her, idet der under Lønningens Behandling af flere Medlemmer af Udvalget blev stillet et Forslag om at optage en lignende Bestemmelse i Lønningens loven for Militairretaten. Det maatte imidlertid erkendes, at disse Bestemmelser aldeles ikke havde deres Plads i denne Lov, og skøndt de bleve vedtagne her med et meget betydeligt Fleertal, bleve de dog udstemte ved Lovens endelige Behandling. Da der ikke senere fra Regjeringens Side er taget noget Initiativ til at bringe dette Forhold frem igjen, have vi meent, at det vilde være passende ved denne Leilighed at benytte det private Initiativ. Vel er jeg, i det Mindste for mit personlige Bedkommende, ikke nogen Ven af Smaalove, men jeg troer, at den Indbending, som i Almindelighed vil gjøres imod dem, kun rammer, forsaavidt de angaae Anliggender, der ere Dele af større Forhold, som fortjene at komme under en samlet Overveielse. Men dette er slet ikke Tilfældet med de her foreliggende Gjenstande. De ere isolerede Uregelmæssigheder, rene Udværter, som fortjene at blive bortskaaene. Imidlertid skulde jeg for mit Bedkommende være tilbøielig til at lade saadanne Uregelmæssigheder blive bestaaende, hvis jeg ikke gjennem Praxis havde vundet den Erfaring, at navnlig den første af de omhandlede Bestemmelser i det praktiske Liv spiller en ikke ganske ubetydelig og derhos overmaade uheldig Rolle. Dette er Noget, som jeg, naar Sagen kommer til første Behandling, skal tillade mig nærmere at udvikle. Da Forslaget ikke foreligger trykt, skal jeg idag ind-

skreente mig til disse Bemærkninger, idet jeg blot skal tilføie, at hvis det mod Formodning skulde vise sig, at den høitærede Krigsminister skulde agte i den nærmeste Fremtid at forelægge noget større Lovforslag, hvori disse Bestemmelser kunne finde en passende Plads, skal der fra vor Side ikke være Noget tveien for at tage dette Forslag tilbage.

Formanden: Exemplarer af det indbragte Lovforslag ville blive omdeelte til de ærede Medlemmer.

Man gik derefter til den næste Sag paa Dagsordenen:

Første Behandling af: „Udkast til Lov om Brandforsikkring af Kjøbstadbygninger.“

(Lovforslaget findes i Tillæg A, Sp. 1363 ff.)

Madjen: Den Maade, hvorpaa Sammensætningen af Repræsentantskabet for Brandforsikringen for Kjøbstadbygninger er bestemt i § 1, kan jeg gjerne billige, idet der nemlig derved er givet Interessenterne en Indflydelse paa Valget af det første Repræsentantskab, hvilket Valg skal gjælde for et Tidsrum af 5 Aar; men det synes mig, at den Ret, der saaledes er givet Interessenterne, er kuldfastet, naar det i § 2 hedder: „Repræsentantskabet kan med Justitsministerens Samtykke tage Beslutning om Forandring i Bestemmelserne om dets Sammensætning og Valg ved Forsikringens Interessenter.“ Naar det endvidere hedder i § 7: „Et Aar efter at denne Lov er traadt i Kraft staaer det Repræsentantskabet for Kjøbstadernes almindelige Brandforsikkring frit for, til enhver Tid at beslutte det fuldstændige Ophør af Justitsministerens Tilsyn“, forekommer det mig, at det er en meget absolut Myndighed, Repræsentantskabet faaer. Man kunde jo tænke sig, at det første Gang valgte Repræsentantskab f. Ex. kunde tage den Beslutning, at det i Fremtiden skulde repræsentere sig selv paa den Maade, at det, naar eet eller to Medlemmer afgik, tog Beslutning om, hvem der skulde vælges, hvorved altsaa